

Sygn. akt I CSK 691/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku B. P., B. P., P. P. i A. S.
przy uczestnictwie B. S., B. Ś., S. T., J. W., M. W. i J. S.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczek postępowania J. W. i M.W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 3 kwietnia 2014 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W sprawie o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie z wniosku B. P., B. P., P. P. i A. S., Sąd Okręgowy w W. zaskarżonym

postanowieniem oddalił apelację uczestniczek postępowania J. W. i M. W. od postanowienia Sądu Rejonowego w W.

Postanowienie Sądu Okręgowego uczestniczki postępowania J. W. i M. W. zaskarżyły skargą kasacyjną uzasadniając wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.). Dlatego też uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka. (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.).

Istnienie potrzeby dokonania wykładni przepisów prawnych wymaga wykazania przez skarżącego, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie oraz przedstawienia na czym polegają związane z nimi wątpliwości lub też opisanie rozbieżności występujących na tym tle w orzecznictwie. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie wniesionej przez uczestniczki postępowania skargi ze względu na potrzebę dokonania wykładni nieobowiązujących już przepisów dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i zarządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 20 lutego 1969 r. nie przedstawia takiej argumentacji. W świetle wcześniejszych uwag nie może być w sposób oczywisty uznane za spełnienie wymagania określonego w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. powołanie się przez skarżące na „potrzebę dokonania wykładni zaistniałej w niniejszej sprawie ściśle określonej

sytuacji”, „a więc potrzebę wykładni, czy ponowne rozpoznanie sprawy powinno zawierać nie tylko wykonanie przez Sąd Okręgowy wskazanych wytycznych Sądu Najwyższego, ale czy uzasadnienie Sądu Okręgowego ponownie rozpoznającego apelację winno zawierać odniesienie się do tych ocen co do których Sąd Najwyższy wyraził swoje wątpliwości przekazując sprawę do ponownego rozpoznania”.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. W tym celu skarżący powinien zawrzeć we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania stosowny wywód prawny i przedstawić argumenty jurydyczne. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Uzasadnienie wniosku o przyjęciu wniesionej skargi do rozpoznania, na tle motywów zaskarżonego postanowienia i podstaw wniesionej skargi, nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.